Achaia

EGredicti Peloponeſſum peranguſti
as iſtini ad reliquaꝫ greciā Strabo
⁊ Pliniꝰ occurrere acticam tradunt
Ptolomeꝰ achaiam eiꝰ fines hoc modo deſcri-
bit. ab occaſu. Epyrū a ſeptentriōe macedonia
⁊ partem egei pelagi collocat. ad orientē eiuſ-
dē maris terminos ponit vſqꝫ ad ſummū pro-
montoriū. ad meridiē adriaticū pelagus iuxta
littus qđ Acheolus amnis irrūpit in corinthi-
co ſinu. Quod ſi ita eſt acticā. boetiā. phocideꝫ.
theſſaliā. magneſiā. etholiā ⁊ acarnaniā acha
ia ipſa cōplectiť. Idē tñ Ptholomeus alio loco
mediterraneas Peloponeſſi ciuitates enūerās
dicē. burā. helenā. pherecıā. i achaia eē dicit. ⁊ ꝑ
ꝑaꝫ eē achaiā intra peloponeſſuꝫ affirmat no-
bis q̄ ꝓ nr̄i opis inſtituto res peloponeſiaticaſ
⁊ acticas breuiť obſoluimꝰ ⁊ ad occidētē feſtia-
mus. acarnāia ꝑoꝛ occurrit inť epirꝫ boetiāqꝫ ꝑ
tēſaꝫ cui etholia vł ꝯiūcta ł ꝯmixta eē videť. hec
hodie ducatꝰ appellať. Johs vitimiliꝰ natōe ſi
culꝰ filiā ſuā diſpoto acarnie in mr̄imōiū dedit
Eiū verā tibꝰ acarnaniā turchis ac genēꝝ obſi
dētibꝰ cū puero eq̄tatu mare traiecit. obſeſſores
inuaſit. ſtragēmqꝫ mēoratu dignā edidit. nam
ꝑua māu īgētes fugauit copias ſaluteqꝫ gēero
ꝑpit. q̄ tñ paulopoſtea ꝑ inſidias captꝰ a tur
chis regnuꝫ amiſit epirum tamen eius adhuc
nomine teneri ferunt

De Epiro

EPyrus in occidua ꝑte ab acroceran-
nis mōtibꝰ incipit ꝓtenditurqꝫ vſus
orientē vſqꝫ ad ambrachiū ſinū ꝑ ſta
dia mille trecēta ſeptētrionalē eiꝰ ꝑtē ꝑtholome
us macedonie ꝯiūgi tradit. oriētale achaie vſqꝫ
ad oſtia flumis acheloi. occidētale latꝰ Ionico
excipi pelago aſſerit Strabo auſoniū ħ idē ma
re appellauit. in epyro. xiiij. fuiſſe gētes theo-
pōpus tradidit. celebratiſſime chaōes ⁊ molo
loſi regnū qñqꝫ tēnerē ꝑus q̄dē chaōes poſteriꝰ
moloſi q̄ ꝑ regū ꝯgnatōeꝫ ex eacidaꝝ ſanguine
ꝓgēiti mirumimodū amplificati fuerē. Penes
q̄s dodone vetus oraculū ⁊ nobile viguit. Orā
huiꝰ terremaritimā felicē atqꝫ vberē tradidere.
multeqꝫ olim vrbes ⁊ oppida munitiſſima in
epiro fuere. ſed ꝓpter ꝑplōꝝ rebelliones quibꝰ
cum romanis cōtenderunt ꝓuincia vaſtata ē.
lxx. eñ epyrataꝝ vrbes a Paulo emilio impe-
ratore funditus euerſas eſſe auctor eſt polibius
victis Macedonibus ⁊ ꝑ ſe rege ſuꝑato Ex qui
bus enim maximum numerum viris moloſo-
rum extiſſe ⁊ mortaliū centum quinquaginta
mila in ſeruitutem redacta. Plinius veronen-
ſis hanc cladem Macedonibus attribuit. du-
aſqꝫ etiam vrbes ruine adiecit. credo vero quia
Macedones Epyrotarum imperium obtine-
bant. vtranqꝫ vero gentem Plinium compre-
hendiſſe. Apud epyrum actica pugna late me
morabiles cōmiſſa eſt. in qua ceſar Auguſtus

marcũ anthoniũ nauali prelio vicit ꝛ ſil' egypti
reginam cleopatram .nam ꝛ ipſa huic certami
ni pñs fuit. Ob quaꝫ rem victor auguſtꝰ in am
brachio ſinu vrbem ꝯdidit eiqꝫ vocabulũ indi-
dit nicopolim id ẽ victorie ciuitateꝫ. ambrachiȷ̃
ſinꝰ hoſtiũ paulo q̃ꝫ ſtadia q̃tuor maiꝰ ẽ. circui
tꝰ ſtadia. ccc. amplectit'. optima oĩ ex parte ſta-
tio. Ingredientibꝰ occurrebant oli a dextra ha-
bitantes greci accarnones ꝛ appollinis ciuȷ̃ tem
plũ quondam in tumulo ad hoſtiũ eminẽs cui
campꝰ ſubiacuit locũqꝫ habens in naualia .in
quibꝰ ceſar vnũ viginti naues decimaꝝ noĩe re
poſuit ab vno remoꝝ ordine vſqꝫ ad decireme s
adiũgens. Siniſtra vero incopolis eſt ꝛ epyro-
taꝝ colonia. Caſſope noſtra etas epyrũ arton
appellat. Circa littꝰ eiꝰ paucis an̄ annis pro-
fectꝰ regie claſſis nomine Wilhelmꝰ marinus
triremes venetoꝝ inſectꝰ cõprehendit atqꝫ in-
cendit in eodẽ littore apꝺ acroceraunios mõtes
finiri hadrie nauigationem ioniuꝫ incipe pela-
gus Straboni viſum eſt. apud quem mare au
ſonium idem id quod ionium eſſe apparet. cuꝫ
Epyri oram auſonio ablui pelago affirmet.

De Albania

QVe nunc albania dicitur olim mace-
donie porcio fuit ad occidẽte verſa in
qua dirathiũ ꝛ appolõiaꝫ fuiſſe pro
didimꝰ non incelebres priſco ſeculo ciuitates.
Sermo genti neqꝫ grecis neqꝫ illiricis notꝰ. Cer
dimus hoc genus homidum ex albania quon-
dam veniſſe que vicina colchidi in aſiaticia ſci
thia memorat' vt ſepe barbaraꝝ inundatio na
tionum grecie atqꝫ italie prouincias occupauit.
In hac terra potens Camuſa fuit qui xp̄ianis
parentibus ortꝰ paꝝ tẽar catholice fidie ad mao
metis inſaniam declinauit. Sed q̃ꝫ leniter xp̄m
deſeruit tam facile Mahometis ſacra contem-
ſit. redȷ̃t eñ ad paternaꝫ legem. ꝛ q̃ꝫuis vtrã-
qꝫ religionem cõtempſerit neutri fidꝰ chriſtia-
nus tamen mori q̃ꝫ turchus maluit. Paulopꝰ
Conſtantinopolitanam cladem morbo extin
ctus Georgius ſcanderbechus eiꝰ hereditatem
accepit nobili loco natus q̃ etatem pene omneꝫ
in armis pro chriſti nomine pugnando cõſum
pſit. multas ꝛ magnas turchoꝝ turmas bel
lo vicit ꝛ deleuit. ſoluſqꝫ quodammodo regio-
nem illam in euangelio chriſti continuit. q̃ꝫuis
hodie hoſtili ferro petita magna ex pte deſerta
ferat'. Rex Alfonſus ſepe milites in albaniam
miſit ꝛ croyam vrbem in poteſtatem acceptaꝫ
a turchis defendit. Nepos ſcanderbechi ex fra
tre cum turchorũ parti fauens inſidias patruo
moliret' ab eo captus eſt ꝛ ad Alfoncium miſ-
ſus in carcerem coniectus eſt. Caliſtus quoqꝫ ro
manus pontifex auxilia pecuniaria Scander
bechio non pauca miſit. Velona in albania ñ
magna ciuitas eſt in portu maris ſita qua bre
uiſſimus eſt in ytalia traiectꝰ. Hanc pazaietes
primus ex turchis occupauit rebellantem amu
rates recuperauit. neſcio enim quod maluꝫ mi-
natur ytalie.

De illiria

POſt albaniam illirice ſequuntur gen-
tes ad occidenteꝫ ſeptentrionemqꝫ ver
ſe. hoc etenim genꝰ hominum noſtra
etas Sclauos appellat. ꝛ aliȷ̃ Boſnenſes. aliȷ̃
dalmate. aliȷ̃ croaci carniqꝫ hiſtri nuncupant'.
Boſnenſes introrſus ad Pannoniam vergunt
ſeptentriõi expoſiti. reliq̃ vero adiacentes ma
ri ad timaui vſqꝫ fontes ꝑtendunt'. Hinc Auſo
nium illinc Pannoniam intuentes. Timauus
autem in intimũ adriatici maris ſinum exur-
rit. cuius fontem matrem appellari mar' ſtra
bo ꝑdidit. In Boſna etenim rex gentis Stef
fanus nomine (ſic enim reges ſuos appellare
cõſueuere) q̃ꝫuis chriſti religionem ſectaretur.
diu tamen baptiſmi ſacramento abſtinuit. ſed
anno ſupiori vocato ad ſe iohãni cardinali ſan
cti Angeli cuius ſepe meminimus ab eo baptiſ
matis vnda pfuſus ꝛ ſacris noſtris rite inicia-
tis turchis q̇bus cum federe iunctus erat bellũ
indixit. nunc paululum nutare affirmat'. In
hac religione q̃ꝫ plurimum heretici poſſuñt. q̇s
vocant manicheos peſſimum genus hominũ
qui duo p̃ncipia rerum ꝑdunt. alterum bono-
rum. alterum vero malorum. nec p̃matum ro
mane eccleſie tenent. nec chriſtũ equalem cõſub
ſtantialemqꝫ patri eſſe fatentur. hoꝝ cenobia
in abditis ꝛ mõtiũ conuallibꝰ ſita ferunt'. in q̇-
bus egrotãtes matrone ſeruientes ſanat' viris
ſi euaſerint ad certum tempus deo vouent. red
dite ſanitati pmittentibꝰ viris vota pſoluũt. p
miſcue inter mõachos p̃finito tp̃e viuẽtes. hãc
labẽ nulla ſedis ap̃lice decreta. nulla xp̄ianoꝝ
arma delere potuerũt. Sinit ad noſtram exerci
tationem regnare hereticos deus.

De Dalmatia